

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 juli 2018
(OR. en)

11204/18

EF 210
ECOFIN 744
DELECT 123

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juli 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2018) 4377 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 12.7.2018 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter

För delegationerna bifogas dokument – C(2018) 4377 final.

Bilaga: C(2018) 4377 final

Bryssel den 12.7.2018
C(2018) 4377 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 12.7.2018

**om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts
förvaringsuppgifter**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Motiv och syfte med förslaget

I delegerad förordning (EU) nr 231/2013¹, som kompletterar direktiv 2011/61/EU² och särskilt avsnitt 3, specificeras närmare förvaringsinstitutens uppgifter när det gäller förvaring av AIF-fondkunders tillgångar. Om förvaringsinstitutet delegerar förvaringsfunktioner till tredje part (depåhållare), måste tillgångarna enligt artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU även hos den tredje parten hållas åtskilda från de egna tillgångarna. I artikel 99 i delegerad förordning (EU) nr 231/2013 föreskrivs närmare hur denna skyldighet ska uppfyllas. Erfarenheterna med tillämpningen sedan den 22 juli 2013 har visat att det behövs ytterligare klargöranden av kraven i artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU.

Europeiska kommissionen konstaterar att värdepappers- och insolvenslagstiftningen inte är harmoniserad på EU-nivå. Att ha gemensamma regler är dock mycket viktigt för att säkerställa skydd av tillgångar som förvaras av förvaringsinstitut eller depåhållare för kunders räkning. Sådana regler bör göra det möjligt att tydligt identifiera vilka tillgångar som tillhör en viss AIF-fond och skydda tillgångarna i händelse av insolvens hos förvaringsinstitutet eller depåhållaren. De särskilda bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU och delegerad förordning (EU) nr 231/2013 har fastställts för att uppfylla dessa mål. Förvaringsinstitutens skyldigheter när det gäller förvaring av AIF-fondkunders tillgångar tillämpas dock på olika sätt av nationella behöriga myndigheter och marknadsaktörer vilket riskerar att undergräva de mål som eftersträvas genom de ovannämnda EU-rättsakterna. Kommissionen föreslår därför ändringar av förordning (EU) nr 231/2013 för att förtydliga dessa regler så att det blir lättare att tolka dem på ett enhetligt sätt.

Detta förslag följer upp yttrandet om åtskillnad av tillgångar³ från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma). Esma identifierade ett antal punkter där de berörda parterna hade olika tolkningar, och uppmanade kommissionen att klargöra vissa krav på förvaringsinstitut när de delegerar förvaringsuppgifter till en tredje part. Esma föreslår att kravet på åtskillnad av tillgångar definieras bättre och kompletteras med ytterligare skyddsåtgärder, särskilt krav på att genom avtal säkerställa ett tillräckligt informationsflöde mellan förvaringsinstitut och depåhållare eller underdepåhållare. Esma föreslår även ett strängare krav på att ha korrekt dokumentation och korrekta avstämningssystem, inklusive kalibrering av hur ofta avstämningarna ska göras i förhållande till handelsfrekvensen för av alla tillgångar som kan förvaras på ett samlingskonto. Vidare föreslår Esma att förvaringsinstitutens skyldighet att visa vederbörlig aktsamhet och omsorg bör kompletteras med ett krav på god förståelse för vilka konsekvenser ett tredjeland's insolvenslagstiftning kan ha, om förvaringen delegeras till depåhållare som är belägna utanför EU.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

³ Esmas yttrande, 20.7.2017, 34-45-277.

Detta förslag kompletterar direktiv 2011/61/EU och ändrar delegerad förordning (EU) nr 231/2013. Artikel 99 i den förordningen har av somliga tolkats som att det krävs att separata konton per förvaringsinstitut och per typ av fond skapas på varje nivå i depåförvaringskedjan. Förslaget klargör emellertid att fondföretags, AIF-fonders och andra kunders tillgångar kan blandas på nivån för den första depåhållaren, förutsatt att de ursprungligen hålls av ett och samma förvaringsinstitut (eller ursprungligen hålls av en och samma depåhållare om denna vidaredelegerar förvaringen av tillgångar i depåförvaringskedjan).

Kommissionen anser i) att man har samlat på sig tillräcklig erfarenhet sedan den 22 juli 2013 för att sluta sig till att förvaringsinstitutens skyldigheter enligt artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU behöver förtydligas, ii) att Esmas yttrande är grundat på en noggrann teknisk bedömning av bestämmelserna om förvaringsfunktioner, och iii) att det finns ett brådskande behov av att klargöra bestämmelserna om åtskillnad av tillgångar för att garantera en enhetlig tillämpning i hela EU.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

För utarbetandet av sitt yttrande genomförde Esma två offentliga samråd: 1 december 2014–30 januari 2015 och 21 juni–23 september 2016. Esma fick in 38 respektive 44 ståndpunktsdokument som svar på de två samrådsdokumenten och förfogade därmed över ingående information om olika intressenters ståndpunkter i frågan. Kommissionen har grundat sitt arbete på Esmas yttrande av den 20 juli 2017 och har inte genomfört något ytterligare offentligt samråd för utarbetandet av detta förslag. Kommissionen genomförde ett öppet offentligt samråd den 29 maj–26 juni 2018. I detta förslag har branschens återkommande önskemål om att senarelägga första tillämpningsdagen med arton månader tagits med. Dessutom har kommissionen tagit hänsyn till kommentarer som generellt förbättrade lagtextens tydlighet.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Förslaget omfattar följande ändringar av delegerad förordning (EU) nr 231/2013:

Artikel 89.1 c ändras så att den anger de faktorer som bör ligga till grund för fastställande av hur ofta förvaringsinstitutets interna uppgifter och konton för finansiella värdepapper ska stämmas av mot motsvarande uppgifter för tredje parter till vilka förvaringsfunktioner har delegerats. Förvaringsinstitutets AIF-fondkunds handelsfrekvens måste beaktas, och även handel som utförs av andra kunder vars tillgångar hålls på samma samlingskonto.

Artikel 89.2 ändras så att det införs krav på att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i en AIF-fondkunds namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör en viss AIF-fondkund. Förvaringsinstitutet måste alltid ha full överblick över AIF-fondkundens tillgångar om depåförvaringen av tillgångar har delegerats till en tredje part.

I artikel 98 läggs punkt 2a till för att ange minimikraven för uppgifter som ska ingå i avtalet mellan förvaringsinstitutet och den tredje parten om delegering av depåförvaring av förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar. Förvaringsinstitutet måste kunna identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan och säkerställa tillgång till all relevant information som den tredje parten förfogar över, så att det kan kontrollera kvantiteten av finansiella instrument, identifierade genom en ISIN-kod eller motsvarande identifieringskod, som depåförvaras av den tredje parten. Om den tredje parten behöver delegera depåförvaringsfunktionen till en

annan tredje part föreskriver den föreslagna bestämmelsen att den delegerande tredje parten via avtal ska säkerställa att den åtnjuter likvärdiga rättigheter från den andra tredje parten som den själv har gett till förvaringsinstitutet.

Artikel 99 ändras för att klargöra de krav på att hålla tillgångar åtskilda som ställs på tredje part (depåhållare) till vilken depåförvaringen av AIF-fonders tillgångar har anförtrotts. En depåhållare kan hålla tillgångar som tillhör fondföretagskunder, AIF-fondkunder och andra kunder hos ett förvaringsinstitut på ett och samma samlingskonto, förutsatt att dess egna tillgångar, förvaringsinstitutets egna tillgångar och tillgångar som tillhör andra kunder hos den tredje parten hålls åtskilda på separata konton för finansiella instrument. För att ge ett bättre skydd för tillgångarna och för att underlätta förvaringsinstitutets skyldighet att utöva tillsyn över de anförtrodda tillgångarna, måste depåhållare lämna en rapport till förvaringsinstitutet närhelst en ändring som rör de förvarade tillgångarna inträffar. Detta kan underlättas betydligt genom användning av nya tekniska lösningar. Faktorerna för att fastställa hur ofta avstämning ska göras speglar de faktorer som anges i ändringen av artikel 89.1 c i den delegerade förordningen.

Artikel 99 ändras också för att införa nya skyldigheter för förvaringsinstitut som delegerar depåförvaring av tillgångar till tredje part utanför EU. Det ställs krav på juridisk rådgivning från oberoende parter om insolvenslagstiftningen i tredje land. Förvaringsinstitut bör också se till att den tredje parten uppfyller kraven i sin nationella lagstiftning och säkerställer åtskillnad av tillgångar, och att den tredje parten meddelar eventuella ändringar av den insolvenslagstiftning som ingår i den rättsordning den omfattas av.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 12.7.2018

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder¹, särskilt artikel 21.17, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av olika nationella regler för värdepapper och insolvens, som inte är harmoniserade på unionsnivå, finns det skillnader i nivån på skyddet mot risken för insolvens för finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för kunder som är alternativa investeringsfonder (AIF-fonder). För att säkerställa ett högt skydd för kunders tillgångar i enlighet med direktiv 2011/61/EU, och samtidigt ge utrymme för strängare nationella krav på de områden som inte är harmoniserade, är det nödvändigt att klargöra de skyldigheter avseende förvaring av tillgångar som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (2) För närvarande tillämpar behöriga myndigheter och branschen åtskillnadskravet i delegerad förordning (EU) nr 231/2013 på olika sätt. Förvaringsinstitut, som utgör den första nivån i depåförvaringskedjan, är skyldiga att ha enskilda konton för att hålla finansiella instrument för varje AIF-fondkund, men det är nödvändigt att klargöra att om förvaringsfunktionen delegeras till en tredje part bör denna kunna hålla de tillgångar som tillhör ett förvaringsinstituts kunder, inbegripet tillgångar som tillhör AIF-fonder och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), på ett samlingskonto. Samlingskontot bör alltid utesluta förvaringsinstitutets och den tredje partens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till den tredje parten. På motsvarande sätt bör en underdepåhållare, om förvaringsfunktionen delegeras vidare, kunna hålla den delegerande depåhållarens kunders tillgångar på ett samlingskonto. Detta samlingskonto bör alltid utesluta underdepåhållarens och den delegerande depåhållarens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till underdepåhållaren. Detta krävs för att uppnå en god balans mellan marknadseffektivitet och investerarskydd.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (3) För att minimera risken för förlust av tillgångar på kunders samlingskonton för finansiella instrument som tillhandahålls av en tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats, bör överföring i god tid av relevant information till förvaringsinstitutet säkerställas genom att man med lämpliga mellanrum gör avstämningar mellan kontona för finansiella värdepapper och uppgifterna hos en AIF-fondkunds förvaringsinstitut och den tredje parten, eller mellan de tredje parterna om förvaringsfunktionen har delegerats längre ned i kedjan. Hur ofta avstämningar görs bör dessutom bero på varje händelse på samlingskontot, inbegripet transaktioner som rör tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets andra kunder och som hålls på samma samlingskonto som AIF-fondens tillgångar.
- (4) Förvaringsinstitutet bör kunna fortsätta att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när depåförvaring av AIF-fondkunders tillgångar delegeras till en tredje part. Det är därför nödvändigt att kräva att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i AIF-fondkundens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör just den AIF-fonden.
- (5) För att stärka förvaringsinstitutets ställning gentemot tredje part till vilken depåförvaringen av tillgångar delegeras bör detta förhållande dokumenteras genom ett skriftligt avtal. Avtalet bör göra det möjligt för förvaringsinstitutet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillgångar som depåförvaras är tillräckligt skyddade och att den tredje parten vid alla tidpunkter uppfyller delegeringsavtalet och kraven i direktiv 2011/61/EU och delegerad förordning (EU) nr 231/2013. Dessutom bör förvaringsinstitutet och den tredje parten formellt enas om huruvida den tredje parten har rätt att vidaredelegera förvaringsfunktionerna. I detta fall bör arrangemanget eller avtalet mellan den delegerande tredje parten och den tredje part till vilken förvaringsfunktionerna vidaredelegeras föreskriva rättigheter och skyldigheter som är likvärdiga med dem som upprättats mellan förvaringsinstitutet och den delegerande tredje parten.
- (6) För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fullgöra sina uppgifter är det nödvändigt att stärka förvaringsinstituts tillsyn över tredje parter, oberoende av om de är belägna inom eller utanför unionen. Förvaringsinstitut bör vara skyldiga att kontrollera om AIF-fonders finansiella instrument registreras korrekt i bokföringen hos en tredje part och att uppgifterna är tillräckligt exakta för att göra det möjligt att identifiera de depåförvarade tillgångarnas typ, lokalisering och ägandeskap. För att förvaringsinstituten lättare ska kunna fullgöra dessa uppgifter bör tredje parter tillhandahålla en rapport som redogör för varje ändring som rör de tillgångar som depåförvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning.
- (7) Som en del av förvaringsinstitutets skyldigheter att iakttä aktsamhet och omsorg i samband med delegering av depåförvaringsfunktioner, bör ett institut, innan det delegerar denna funktion till en tredje part som är belägen utanför unionen, hämta in ett oberoende juridiskt yttrande med en bedömning av insolvenslagstiftningen i det tredjeland där tredje parten är belägen, som innefattar en utvärdering av den skyddsnivå som uppnås med åtskilda konton för finansiella instrument i den jurisdiktionen. Ett yttrande som tillhandahålls för varje jurisdiktion av de berörda branschorganisationerna eller av advokatbyråer för flera olika förvaringsinstituts räkning bör kunna godtas. Dessutom bör förvaringsinstitutet säkerställa att en tredje part som är belägen utanför unionen informerar institutet om alla förändrade omständigheter eller ändringar i det tredje landets insolvenslagstiftning som kan inverka på statusen för de tillgångar som institutet håller för AIF-fondkunders räkning.

- (8) För att ge förvaringsinstitut tid att anpassa sig till de nya kraven i denna förordning, bör dess första tillämpningsdag skjutas upp till arton månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten².
- (10) De åtgärder som införs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från expertgruppen för europeiska värdepapperskommittén.
- (11) Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 89 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Led c ska ersättas med följande:
- ”c) Det ska stämma av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken depåförvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU så ofta som det behövs.”
- ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:
- ”Vid tillämpning av led c i första stycket ska följande användas som grund för att fastställa hur ofta avstämningar ska göras:
- (a) AIF-fondens normala handelsverksamhet.
- (b) Handel som sker utanför den normala handelsverksamheten.
- (c) Handel som sker på uppdrag av någon annan kund vars tillgångar hålls av tredje part på samma konto för finansiella instrument som AIF-fondens tillgångar.”
- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat depåförvaringsfunktionerna till en tredje part i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 a–e i denna artikel. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g samt de skyldigheter för åtskilda konton som anges i artikel 99.”
- (2) I artikel 98 ska följande punkt införas som punkt 2a:
- ”2a. Ett avtal genom vilket förvaringsinstitutet utser en tredje part till att depåförvara förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar ska minst innehålla följande:

² Esmas yttrande, 20.7.2017, 34 45 277.

- (a) En garanti för förvaringsinstitutets rätt till information, inspektion och tillgång till relevanta uppgifter och konton hos den tredje part som depåförvarar tillgångarna, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att utöva sina skyldigheter avseende tillsyn och aktsamhet och omsorg, och i synnerhet för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att
 - i) identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan,
 - ii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, motsvarar kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för denna AIF-fond enligt vad som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i den tredje partens bokföring,
 - iii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som är registrerade och hålls på ett konto för finansiella instrument som öppnats vid emittentens värdepapperscentral, eller dess ombud, i den tredje partens namn för dess kunders räkning, motsvarar kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på de konton för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltares namn som agerar för AIF-fondens räkning.
- (b) Uppgifter om likvärdiga rättigheter och skyldigheter som överenskommits mellan den tredje parten och en annan tredje part, i händelse av vidare delegering av depåförvaringsfunktioner.”

(3) Artikel 99 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 21.11 d iii i det direktivet genom att säkerställa och kontrollera att den tredje parten gör följande:

- (a) Korrekt registrerar alla identifierade finansiella instrument på kontot för finansiella instrument, som öppnats i den tredje partens bokföring för att depåförvara finansiella instrument för förvaringsinstitutets kunder, vilket utesluter förvaringsinstitutets och den tredje partens egna finansiella instrument och finansiella instrument som tillhör den tredje partens andra kunder, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att stämma av kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som registrerats på konton som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltares namn som agerar för AIF-fondens räkning.
- (b) Har alla nödvändiga uppgifter och konton för finansiella instrument för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna särskilja förvaringsinstitutets kunders tillgångar från den tredje parten

egna tillgångar, den tredje partens andra kunders tillgångar och tillgångar som hålls för förvaringsinstitutet för dess egen räkning.

- (c) Upprätthåller uppgifter och konton för finansiella instrument på ett sådant sätt att det säkerställs att de är korrekta, och särskilt att de överensstämmer med de tillgångar som förvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning och är sådana att förvaringsinstitutet när som helst kan fastställa exakt typ, lokalisering och ägandeskap för tillgångarna.
- (d) Regelbundet, och under alla omständigheter vid varje ändring av något förhållande, lämnar en rapport till förvaringsinstitutet, med en redogörelse för de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets AIF-fondkunder.
- (e) Gör avstämningar mellan sina egna konton för finansiella instrument och interna uppgifter och motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken det har delegerat depåförvaringsfunktioner i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU, så ofta som det behövs.

Hur ofta avstämningen ska göras ska fastställas i enlighet med artikel 89.1.

- (f) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.
- (g) Om den tredje parten är en enhet av samma slag som de enheter som avses i artikel 18.1 a, b och c i direktiv 2006/73/EG och omfattas av effektiv stabilitetstillsyn och övervakning som har samma verkan som unionsrätten och som genomdrivs effektivt, ska förvaringsinstitutet vidta nödvändiga åtgärder för att se till att AIF-fondens likvida medel hålls på konton i enlighet med artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Om förvaringsinstitutet delegerar sina förvaringsfunktioner till en tredje part som är belägen i ett tredje land i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska det, utöver kraven i punkt 1 i denna artikel, säkerställa att följande krav uppfylls:

- (a) Förvaringsinstitutet erhåller juridisk rådgivning från en oberoende fysisk eller juridisk person som bekräftar att den tillämpliga insolvenslagstiftningen erkänner följande:
 - i) Att förvaringsinstitutets kunders tillgångar är åtskilda från den tredje partens egna tillgångar, från den tredje partens andra kunders tillgångar och från tillgångar som hålls av den tredje parten för förvaringsinstitutets egen räkning.
 - ii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte ingår i den tredje partens egendom i fall av obestånd.
 - iii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för,

fordringsägarna till den tredje part till vilken förvaringsfunktioner har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.

- (b) Den tredje parten vidtar följande åtgärder:
- i) Säkerställer att villkoren i led a är uppfyllda vid ingående av delegeringsavtalet med förvaringsinstitutet samt fortlöpande under hela varaktigheten för delegeringen.
 - ii) Omedelbart underrättar förvaringsinstitutet närhelst något av de villkor som avses i led i inte längre är uppfyllt.
 - iii) Underrättar förvaringsinstitutet om alla ändringar av tillämplig insolvenslagstiftning och dess konkreta tillämpning.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"Punkterna 1, 2 och 2a ska gälla i tillämpliga delar när den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU har beslutat att delegera hela eller delar av sina förvaringsfunktioner till en annan tredje part i enlighet med artikel 21.11 tredje stycket i direktiv 2011/61/EU."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [datum införs av Publikationsbyrån – första dagen i den artonde månaden efter offentliggörandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12.7.2018

På kommissionens vägnar
Ordförande
Jean-Claude JUNCKER